

[Hendriksen.]

i Rigsdagen, Sysselmand Samuelsen i det andet høje Ting og det ærede Medlem for 7de Kreds (Nielsen) i dette høje Ting, har, saa vidt mig bekendt, ikke tilkendegivet, at de er enige med den højtærede Undervisningsminister i den Skolesprogsændring, der skete under 12. December f. A., tværtimod; i hvert Fald maa Sysselmand Samuelsen siges at være en afgjort Modstander af den, ellers vilde „Dimmalætting“ ikke kunne have skrevet, som det gjorde. Hvorledes det ærede Medlem for 7de Kreds ser paa Sagen, kan jeg ikke med Sikkerhed sige — det faar det ærede Medlem selv Lejlighed til at angive —, men med mit mangeaarige Kendskab til det ærede Medlem vil jeg tro, at han ikke er Tilhænger af den høje Regerings Standpunkt i dette Skolespørgsmaal.

Jeg har ikke omtalt Kirkesproget, som den højtærede Statsminister var inde paa, idet han gav en Redegørelse for den Ændring, der her er ved at finde Sted; jeg har i min Forespørgsel kun talt om Skolespørgsmaalet, og jeg skal derfor ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Kirkesproget.

Sluttelig sagde den højtærede Statsminister med Hensyn til Regeringens Grønlandspolitik, at jeg ikke havde Ret, naar jeg før hævdede, at den Indrømmelse, den høje Regering havde givet Færingerne, lige saa vel kunde være givet dem for 10 Aar siden; men jeg synes ikke, den højtærede Statsministers Begrundelse var særlig stærk. Den højtærede Statsminister slog fast, at man ikke ved det, man nu havde gjort, havde brudt Linien over for Grønlænderne, og det er jeg ganske enig i, det har man ikke, og det bør man heller ikke gøre; men naar man ikke har brudt den Linie, som man fra dansk Side ønsker at følge over for Grønlænderne og Grønland i det hele, saa vilde man jo heller ikke have brudt Linien for 10 Aar siden ved at gennemføre tilsvarende Foranstaltninger. Men jeg har ikke noget imod at lade det forbigangne være glemt, og jeg hilser, som jeg før sagde, med Tilfredshed den Ændring, der nu er sket, saa at Færingerne nu kan faa Lov til at fiske under Grønland. I øvrigt er jeg ganske enig med den højtærede Statsminister i de Betragtninger, han gjorde gældende med Hensyn til Grønland og det Ansvar, det danske Folk har over for Grønland og Grønlændernes Fremtidsskæbne.

Nielsen: Det er vel ikke helt almindeligt, at Avisartikler gøres til Genstand for Forespørgsler i dette høje Ting og i

Særdeleshed ikke Avisartikler fra Færøerne, men naar den ærede Ordfører for Forespørggerne (Hendriksen) har fundet Anledning til at fremsætte sin Forespørgsel, er det selvfølgelig, fordi han nærer særlig Interesse for færøske Forhold. Jeg hører nu, at han har følt sig lidt generet paa Regeringens Vegne af den Artikel, der har staaet i „Dimmalætting“, og det har selvfølgelig saa været en Anledning mere for ham til at fremsætte sin Forespørgsel, hvad jeg gaar ud fra, at Regeringen og specielt den højtærede Statsminister vil være ham taknemmelig for.

Man skulde tro, at der her var Tale om noget ganske usædvanligt, at der var Tale om en Avisartikel, der slet ikke havde sit Sidestykke i færøsk Journalistik. Dette er imidlertid ingenlunde Tilfældet. Vel er den nævnte Artikel skarp i sin Form, men der er i andre færøske Blade fremkommet mange Artikler, der har været langt mere udfordrende og yderliggaaende end den her nævnte, uden at nogen hernede, hverken inden for det ene eller andet Parti, af den Grund har fundet Anledning til at fremsætte nogen Forespørgsel. Hele dette Forhold skal jeg dog ikke komme nærmere ind paa ved denne Lejlighed, idet jeg mener, at den Slags Stridigheder skal vi ordne hjemme hos os selv. Skulde man fremsætte Forespørgsler hver Gang, der fremkom saadanne Artikler i de dertil indrettede Blade paa Færøerne, vilde dette høje Ting næsten ikke faa Tid til at beskæftige sig med andet. Men jeg er alligevel glad for, at denne Forespørgsel er fremsat, for nu kan vi faa Lejlighed til at tale ud om færøske Forhold, og jeg agter at benytte mig deraf.

Jeg skal dog forudskikke den Bemærkning ud over mit egentlige Emne, at jeg ved ikke, hvad den ærede Ordfører for Forespørggerne mener, naar der spørges om, hvad Statsministeren agter at foretage i Anledning af denne Artikel. Hvorfor skal der foretages noget over for „Dimmalætting“, der dog altid har forsvaret Danmark og Danmarks Sag, naar Forholdet er det, at andre færøske Blade, som sagt, tit og ofte har indeholdt Artikler, i Sammenligning med hvilke den nævnte Artikel er for ingenting at regne. Jeg synes, det er lidt søgt at komme frem med netop denne Artikel i „Dimmalætting“. Hvorfor har man ikke fremdraget Artikler i „Tingakrossur“ og andre færøske Blade, der, som sagt, har været langt mere yderliggaaende? Jeg ved ikke, hvad den ærede Ordfører har tænkt sig, der skal foretages over for